

L'Emili Teixidor i l'Editorial Cruïlla

Enric Masllorens i Escubós

Director de l'Editorial Cruïlla i educador

Celebració dels 200.000 exemplars de *L'Ocell de Foc*. Any 2008. Emili Teixidor amb Victòria Tubau, il·lustradora i Javier Cortés, president de SM-Cruïlla.

Imagino l'Emili Teixidor passejant per algun carrer de Sarrià sempre amb un llibre sota el braç. M'agrada seguir imaginant les persones que ja no hi són, les coses bones, els fets interessants, els fets que per a mi són exemple.

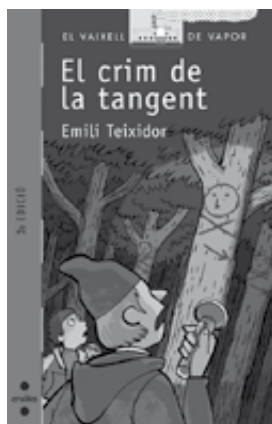
Quan un cop li vaig preguntar per què portava sempre un llibre, fins i tot quan anava a comprar el pa, ell, sorneguer, em va dir: «Si creiem que la lectura és important i si volem que els infants llegeixin, cal que els adults amants de la lectura donem exemple.» Una altra lliçó de pedagogia de l'exemple.

Amb la lectura, els nens potencien el seu nivell intel·lectual, la seva imaginació, augmenten el seu lèxic i les formes d'expressió, però, sobretot, poden gaudir de l'aspecte lúdic que ofereix la literatura.

Llegir a casa, envoltat de la família, sempre és gratificant per la comoditat i la calidesa de la llar, però sovint és habitual no disposar de biblioteca infantil i juvenil. La possessió de llibres ensenya a valorar-los i apreciar-los. De fet, una petita biblioteca infantil contribueix a augmentar l'interès i la passió per la lectura.

L'Emili Teixidor, durant tota la seva vida, va dir-nos que aprenem amb els altres, des dels altres i pels altres. A Cruïlla ens plau col·laborar i fer aportacions en aquest sentit. Per això sempre hem volgut tenir d'autor i amic l'Emili, perquè hi compartim aquesta idea de fons, perquè entenem que procurant la lectura estem educant persones capaces de fer el bé i carregats d'un optimisme pacient i engrescador.

Des de Cruïlla, també compartim amb l'Emili la idea que la lectura és, també, felicitat. Un infant que ha

tingut, llegit i escoltat contes té més possibilitat de ser feliç que un que no els hagi tingut. Des d'un principi cal que els nens i les nenes estimin la lectura i en gaudeixin. La família i els educadors els hem de contagiar aquest plaer i hem de començar a fer-ho des que són molt petits, mitjançant contes, i llegirlos-hi sempre que es pugui per construir el seu intel·lecte i propiciar un millor futur.

Ara, quan el mercat del llibre està vivint un moment convuls, volem recordar que són els autors propers els qui donen més sentit a la feina que fem, precisament perquè ens ajuden a procurar la nostra continuïtat i el nostre projecte educatiu compartit.

Tot això que he intentat dir ho expressa molt millor l'Emili en el final d'un dels seus contes de la Formiga Piga, un personatge seu, editat per l'Editorial Cruïlla. Diu així:

«Quan la cuca de llum no va tenir res més per dir, el psiquiatre li va receptar uns dies de repòs i alimentar-se només amb els bons records i les alegries del tupí desinfectat. Així, a poc a poc, animada per les racions de felicitat passada, la lluernia va recuperar la joia de viure i es va encendre un altre cop. Es va il·luminar de nou com abans de l'enfosquiment i des d'aleshores va procurar guardar totes les alegries que trobava i estar sempre riallera, no fos cas que s'apagués un altre cop i es convertís en un d'aquests individus que van pel món tan apagats que fan por i tot; potser perquè no saben que porten una llum a dins o no saben com engreixar-la perquè s'encengui.»

Continuaré imaginant l'Emili passejant pels carrers, saludant la gent, parlant amb la mainada, fent confe-

rències a les escoles, transmetent aquesta llum que la cuca havia perdut i, sobretot, amb un llibre sota el braç. Continuaré creient en la pedagogia del referent i de l'exemple. Continuaré tenint referents perquè la vida és millor i ens permet créixer. Continuaré llegint perquè crec en tot el que l'Emili Teixidor deia quan es referia a la importància de la lectura i, en especial, de la literatura infantil i juvenil.

En moments difícils, complexos, de mancança de referents, és quan es percep més nítidament la responsabilitat, i fins i tot, la lucidesa que determinades persones ens encomanen.

Conte de les dues cançons

«Què han de fer dos rossinyols quan s'adonen que fan el mateix cant, el mateix refilet?

Poden buscar altres ocells que cantin la mateixa cançó i formar un orfeó.

Poden separar-se ben lluny i cantar en boscos diferents.

Poden formar equip i cantar l'un mentre l'altre descansa, i així tenir el bosc amb música totes les hores del dia i de la nit.

I també poden aprendre altres cançons, és clar, i no cantar sempre el mateix!»

Emili Teixidor, «Conte de les dues cançons», *Petits contes d'intriga de la Formiga Piga*, Editorial Cruïlla, pàg. 64.